

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

473
29.03.2007

Biroul permanent al Senatului
Bp 46 13.07.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții*, inițiată de domnul deputat Horea Uioreanu din Grupul parlamentar al PNL (Bp. 46/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune modificarea și completarea *Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul:

- dezincriminării faptei ce constituie infracțiune potrivit **art. 24 alin. (1) lit. a)** (prin eliminarea literei respective, potrivit pct. 1 al articolului unic din propunerea legislativă) și stabilirii acestei fapte ca fiind contravenție, în cadrul art. 26 alin. (1) lit. a) (prin înlăturarea excepției vizând lit. b) a art. 3 din lege, potrivit pct. 2 al articolului unic din propunerea legislativă); totodată, se propune modificarea **art. 28 alin. (1) lit. a)**, în sensul eliminării posibilității luării măsurilor de încadrare a lucrărilor în prevederile autorizației, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a);

- stabilirii unor noi potențiali contravenienți, respectiv a „proprietarului” și „beneficiarului”, alături de cei stabiliți, în prezent, în lege – investitori sau executanți – urmând ca sancțiunile contravenționale aferente să se aplice și proprietarilor/beneficiarilor respectivi (pct. 2-4 ale articolului unic);

- introducerii alin. 5¹ la art. 26, prin care se instituie posibilitatea constatării contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale „repetat, pe etape de lucrări de construcții, ori de câte ori este nevoie”.

II. Propuneri și observații

1. Inițiatorul precizează în *Expunerea de motive* că, într-un număr mare de cazuri, sancțiunile aplicate de organele competente au fost anulate în instanțele de judecată, datorită unor prevederi mult prea generale ale Legii nr. 50/1991.

Nu suntem de acord cu această motivație, deoarece legea trebuie să expună principiile generale, iar prin acte normative de rang inferior se detaliază modul de aplicare.

În cazul de față, există norme metodologice de aplicare a legii, aprobate prin Ordinul ministrului transportului, construcțiilor și turismului nr. 1430/2005, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 825/bis/2005.

Totodată, se menționează dorința elaborării unui act normativ riguros de sancționare a celor care sfidează legea, dar faptic se propune trecerea unor încălcări ale legii, de la infracțiuni la contravenții, deci o diluare a măsurilor actuale prevăzute de lege, cu care nu suntem de acord (de exemplu, execuția lucrărilor fără autorizație de construire în zone protejate).

2. Referitor la **punctul 2**, adăugarea în text a „proprietarului” și a „beneficiarului” nu este necesară, deoarece prin „investitor” se înțelege, generic, cel care finanțează o lucrare, acesta fiind beneficiarul, proprietarul sau orice altă persoană fizică sau juridică.

Totodată, menționăm că stabilirea în mod expres a proprietarilor/beneficiarilor ca o categorie distinctă de potențiali contravenienți, alături de investitori/executanți, nu se impune, întrucât prin actuala lege se urmărește, pe lângă asigurarea aplicării corespunzătoare a regimului juridic al construcțiilor în condiții de siguranță a acestora, și:

- sancționarea celor vinovați de realizarea lucrărilor de construcții cu nerespectarea regimului juridic al construcțiilor, respectiv a investitorilor – fără a distinge dacă aceștia au sau nu și calitatea de proprietari și/sau

beneficiari ai construcțiilor existente/viitoare, și respectiv, a executanților (constructorilor) lucrărilor de construcții respective, pentru care trebuiau să obțină și să respecte cerințele autorizației de construire/desființare a construcției;

- garantarea dreptului de proprietate, în cazul în care construcțiile respective se realizează, cu încălcarea legii, pe terenuri care nu le aparțin.

Or, în situația în care chiar terenurile aflate în domeniul public ar putea fi afectate prin construirea de către persoanele vinovate – respectiv, de către investitorii/executanții lucrărilor nelegale – autoritățile competente ar fi puse în dificultate la identificarea fiecăruia/tuturor categoriilor vizate în propunerea legislativă, la constatarea și aplicarea sancțiunilor contravenționale aferente. Mai mult, s-ar crea o posibilitate pentru investitori/executanți- cu obligații profesionale specifice domeniului - ca, în situația în care au realizat lucrări de construcții în condiții de nelegalitate să susțină noi motive pentru exonerarea de răspundere contravențională, fie și numai pentru considerentul că nu au și calitatea de proprietari/beneficiari ai imobilelor respective, ceea ce ar conduce la alte noi litigii în domeniu.

3. Soluția de la **pct. 5** ar putea crea confuzii în interpretarea și aplicarea prevederilor propuse, și, în consecință, la noi litigii în domeniu, fiind necesară fie eliminarea, fie reanalizarea prevederilor respective împreună cu autoritățile publice locale implicate, în raport cu intenția de reglementare și cu situațiile întâlnite de agenții constatatori ai faptelor săvârșite până în prezent. Semnalăm, însă că, inclusiv în formularea propusă, persoanele vinovate ar putea invoca, în apărare, că li s-ar aplica mai multe sancțiuni pentru aceeași faptă contravențională, în fapt, fiind foarte greu de dovedit, din partea agentului constatator, că sancțiunea respectivă a fost aplicată pentru o faptă diferită, respectiv, pentru o altă etapă a lucrărilor de construcție (ulterioară celei pentru care a mai fost aplicată o sancțiune).

De altfel, autorităților publice le revine sarcina directă de a aprecia gravitatea faptei, urmând ca prin alegerea și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare să asigure respectarea legii, cu evitarea altor prejudicii, mai grave, precum și a eventualelor litigii.

4. În ceea ce privește soluțiile propuse la **pct. 6**, menționăm că textul actual din lege instituie un mecanism menit să creeze atât premise pentru protejarea avutului privat, evident, sub condiția intrării în legalitate, prin înlăturarea eventualelor deficiențe existente, cât și condiții pentru aplicarea

unei măsuri sancționatorii de natura celei vizate de inițiator (desființarea construcțiilor).

Sunt situații în care este mai favorabil – atât pentru autoritățile publice competente, care urmăresc aplicarea corespunzătoare a legii, cât și pentru cei sancționați – să se refacă anumite lucrări de construcții, pentru a se asigura încadrarea, în întregime, a acestora în prevederile autorizației, decât desființarea, în întregime a acestora, cu prejudiciile ce ar rezulta din astfel de situații și care ar da naștere la noi litigii pe rolul instanțelor judecătorești.

5. Având în vedere dispozițiile art. 8 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora autoritățile administrației publice centrale trebuie să consulte, înainte de adoptarea oricărei decizii, structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, în toate problemele care le privesc în mod direct, potrivit legii), precizăm că trebuia consultată și Federația Autorităților Locale din România.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului